

Sgholm: Da jeg har fundet mig foranlediget til at slutte mig til det ene af de stillede Ændringsforslag, troer jeg at burde sige et Par Ord, for at forklare mine Motiver til et saadant Skridt. Ved de Conferencer, som Udvalget har havt med nogle af Regeringens sagkyndige Embedsmænd, er det kommet mig for, at man var enig om, at det Udtryk i § 2 „Sundhedspolitiet“ ikke var aldeles correct, idet der her tales om præventive Forholdsregler, om jeg saa maa sige, nemlig Forholdsregler, som skulde forhindre en Sygdom fra at komme i Land, hvilken Forretningsgreen synes nærmere at ligge under Quarantainevæsenet, end under Sundhedspolitiet. Af denne Grund forekom det mig tilraadeligt, da Sagen laa for her i Thinget, at søge et Udtryk rettet, som jeg havde Grund til at ansee for mindre correct. Jeg skal ogsaa bemærke, at jeg mod at rette dette Udtryk den Gang ikke hørte nogen anden Indvending end den, at man saa kom til at sende Lovforslaget tilbage til det andet Thing, hvilket man ansaae for ikke ønskeligt. Jeg har allerede tidligere tilladt mig at ytre, at jeg ikke ansaae det for en gyldig Grund til at undlade at søge at sætte de bedste Udtryk og den rigtigste Redaction ind i et foreliggende Lovforslag, at det da skulde gaae tilbage til det andet Thing, hvori jeg, forsaavidt Liden tillader det, ikke kan antage, at der kan være noget Betænkeligt. Efterat denne Tanke saaledes var opstaaet om at søge Udtrykket „Sundhedspolitiet“ forandret, kan jeg ikke nægte, at jeg ogsaa fandt mig tiltrukket ved den Forbedring, som saaledes vilde kunne gives Udseendet af den hele omtalte Paragraph, idet det forekommer mig, at, naar man forudsætter en Slags Ængstelse for Ophævelsen af den hidtil bestaaende Sikkerhed, idet der tales om, at Regeringen foretager betydelige Forandringer i Quarantaine-Systemet, saa er det ikke ønskeligt, at denne Ængstelse skulde bestyrkes derved, at vi benyttede et Udtryk, som kunde tyde paa, at Quarantainen skulde ganske bortfalde, og i den Henseende forekommer det mig bedre og hensigtsmæssigere, at det ved selve Lovens Udtryk kommer til at ligge klart for, at det kun er Modificationer i Quarantaineforholdsreglerne, der tilsigtes, men at Quarantaine-Systemet,

forsaavidt det behøves, fremdeles skal vedblive at bestaae. Jeg skal tillade mig ved denne Leilighed at bemærke, at selve Ordningen af Ordene i den foreliggende § 2 ogsaa synes mig at være mindre heldig. Der staaer nemlig, at, naar Skibe ankomme med Cholerafyge eller Liig af saadanne Patienter, holdes slige Skibe affondrede, indtil de Syge og Døde ere bragte fra Borde, og Sagen anmeldt for Stedets Sundhedspolitie. Saavidt som jeg nu har opfattet det, var Mening heraf, at Sagen først skulde anmeldes for Sundhedspolitiet, og derefter de Syge og Døde bringes fra Borde, forsaavidt man havde hensigtsmæssige Steder, hvor man kunde stikke de Syge en passende Behandling, og senere de Døde begravede. Naar jeg altsaa har sluttet mig til det her omhandlede Ændringsforslag, saa er det skeet først for at faae et Udtryk, som jeg fra sagkyndige Mænd har erfaret kunde være mindre correct, forandret, og dernæst for at forandre Ordnes Stilling saaledes, at de virkelig gien-give den Gang i Forretningerne, der maa antages at være den tilsigtede, og endelig at lade det staae klart i Lovens selv, at der fremdeles vil blive Quarantainetilsyn med Hensyn til de hidtil som smitsomme anseete Sygdomme. Den samme Bevæggrund har jeg ogsaa havt til at ansee den sidste Deel af det omhandlede Ændringsforslag for hensigtsmæssig, hvori det udtrykkelig bestemmes, at ingen Cholera-patienter maae bringes iland, hvor nogen Sund- og Strømtoldklarering finder Sted. Herved har jeg navnlig havt Hensyn til de svenske Skibe, for hvem det, saalænge Quarantainen overholdes saa meget strengt i Sverrig, synes at være noget haardt, naar det kunde tænkes muligt, at man vilde bringe Cholera-patienter eller Døde iland, netop paa det Sted, hvor man endog saa paa-stod, at de skulde lande for at afgjøre deres Toldafgifter. Jeg veed vel, at der paa vedkommende Steder er indrettet Quarantainesteder, hvor Tolden kan berigtiges, uden at de Vedkommende netop behøve at komme i Berørelse med Byen; men jeg troer ikke, at det kan være til nogen Skade for Sagen, at det udtrykkelig sættes i Loven, ligesom der ogsaa derved synes mig at ligge Betyggelse mod, at en enkelt Embedsmand ved et eller